

בית דין ירושלים

לדיני ממונות ובירורי יוחסין

נימוקי דין תורה זה מתוך הנפסק באחד מסניפי בית הדין בבני ברק ובקרית ספר (מודיעין עילית) בשבתו כבוררות וכבית הוראה לממונות במעמד שני צדדים, ע"י דיין יחיד או מותב תלתא

(תיק זה פורסם כבר בחוברות המודפסות של בית הדין)

תיק מס' 2810.

דין ודברים שנטען בין אחים, שהאחד רצה לרכוש דירה ולא להפסיד זכאות ברישום להגרלה ממשרד השיכון, ויעצו לו לחלק אחוזים בבעלות עם אחים שלו, וכל מי שאין לו יותר מ-30% מהדירה עדיין נחשב זכאי. והתברר לאחד האחים הנרשמים שאיבד בזה את זכאותו לסיוע בשכ"ד, ותובע את האח הרושם שהרי הבטיח שלא יהיה נזק.

והשבתי שאם הבטיח שלא יהיה שום הפסד ונזק ושישפה על הנזק אם יקרה, אם כתוצאה מזה חתם לו האח על הניירות, חל התחייבות בלא קנין מדין ערבות בההיא הנאה שעשה מעשה על פיו. אבל אם הדיבור היה רק אחרי שחתמו לו, או שהדיבור התיחס רק לזכאות להגרלה ולא לסיוע בשכ"ד, או שלא היה לשיפוי אלא רק הבטיח שבירר ואין נזק או הפסד, וכו'. אם לא היה קנין ולשון מחייבת אין חיוב תשלום. דהוי גרמא. אבל נכון לפצות על הצד שיש חיוב בדנ"ש.

ושאל: הרי מיניה וביה כשמחתים אותו מיד מאבד הזכאות לסיוע בשכ"ד ומדוע זה נחשב רק גרמא.

והשבתי שאם היתה כבר בקשה עומדת לסיוע וההחתמה חסמה את זה מיידית בלא ועדה שתאשר שיכולה גם לא לאשר, אה"נ שנחשב מעשה ישיר. אבל אם לא היה אז שוכר דירה ורק לאחר זמן התברר כשבא לשכור ולבקש ההטבה שאין לו זכאות, או שהיה

עדיין מחוסר הגשה ובחינה ואישור, הנזק הזה בא בתוצאה עקיפה
ומאוחר יותר ולא ממעשה ישיר.